

Speculo quiescente imago que in eo est mouet ad motū illius cuius est imago. impossibile est soluere quā corpus vere in corpore moueatur. si dicatur quod imago nō est in speculo error incredibilis vulgo putabitur.

Omnis actio in motu est: omnīq; motus in actione firmabitur.

Naturalis proprietates actionis est passionē ex se in id quod subicitur inferre.

Agē et pati recipiūt differentias et magis et min⁹.

Passio est effectus illatioq; actionis.

Passio dicitur tripliciter vno modo significat passionem. vt ira tristitia etc. Alio modo naturam nature vt febriū. Tertio modo pro illo ex actione immediate.

Quando est id: quod ex tēporis adiacentia derelinquuntur id est quando est dispositio derelicta in re tēporali. ex adiacentia tēporis ad re tēporales vt est fuisse vel futurū esse.

Anima coniuncta corpori: complexionēs corporis immitatur.

Qui frigide et sicce sunt cōplexionis. i. melancolici: in autumno demetiores sunt seipsi. Sanguinei vero in vere quia sunt complexionis humide et calide. Colerici autē i estate propter cōplexionē calidā et siccā. Flegmatici vero i hieme: quia sunt frigide et humide complexionis.

Ubi est circumscriptio corporis a loci circumscriptione. pcedens. i. vbi est dispositio derelicta in re locata: ex adiacentia loci ad rem locatam. sū q; aliquid dicitur esse in loco.

In loco est quicquid a loco circūscribitur.

Anima nullū locum occupat.

Duo corpora non possunt esse simul in eodem loco. et eodem modo: nec vnum corpus in diuersis locis.

Eadem vox peruenit ad aures diuersorum: s; non eadem numero. sed eadē secundū similitudinem et spectem.

Nec corpus est sine loco: nec loc⁹ sine corpore

Dositio siue situs est dispositio derelicta in re ex ordine partū suarū respectu loci. sū q; dicitur aliquis sedere vel iacere.

Dositioni nihil est contrarium.

Contraria habent fieri circa idem.

Dositio non suscipit magis et minus.

Propriū ē positioni maxime assistē substantiē.

Habitus est corporis: et eorum que circa cor-

pus sunt adiacentia. i. habitus est dispositio derelicta in re habente: ex adiacentia rei habite ad ad habens.

Habitus est duplex quidam est circa totū corpus: alius circa partem corporis.

Habitus suscipit magis et minus.

Habitui nihil est contrarium.

Propriū habitus est esse in pluribus.

Susceptio magis et minus non est secundum intentionem aut remissionem subiecti. neq; sū quantitatē receptam in subiecto sed susceptio magis et minus est secundū ppositionem vel distantia respectu illius ad quod ē facta prima nominis impositio.

Substantia non suscipit magis et minus. quia est in terminis quos nō cōtingit transgredi

Quantitas ideo non suscipit magis et minus quia substantia nō suscipit vel quia est in termino sicut superlatiuum.

Impositio superlatiuū facta ē in termino: vltra quem transgredi impossibile est.

Possibili positio i esse: nullū sequi impossibile.

Si omnes puncti cōponantur: nullam faciunt magnitudinem.

Generatio simplex est substantiē: sed generatio sū qd ē accidentis et similiter ē de corruptōe

Propositiones vniuersales lib. diuisionum boetij.

Quam magnos fructus affert scientia diuidendi studiosis hominibus.

Scientia diuidendi reddit dociles auditores.

Subtilitas indecise orationis et sententię nō pfecte ingerit anxiētē mentib⁹ audientium.

Super vacua locacitas harū rerū nō debet habere. i. occupare mentes rudium et isolentū.

Nullus liuor inuidie debet obfuscare et obliquis moribus detractōis illud quod arduū est in natura et digestū est ad legendū vtilitatem

Diuisio p se ē triplex. aut ē generis in species: aut totius in partes aut vocis i significatōes

Diuisionem generis ad minus oportet esse in in duas species non tamē in infinitas.

Diuisio per accidens est triplex aut subiecti in accidentia aut accidentis in subiecta aut accidentis in accidentia.

Genus naturaliter est prius suis speciebus in quas diuiditur.

Interempto genere inferuntur species. quia interempto toto inferuntur partes.

Genus est quasi materia specierum et differētia ut forma.

Genus est idem quod species.

Genus predicatur de speciebus. **S**pecies collocatur immediate sub genere.

Differentia est qua aliud ab alio proponimus distare et differre et predicat in quibus de speciebus.

Diuisio generis fit per species quando species appellantur proprijs nominibus quando non per differentias fit.

Diuisio generis est ad integras et perfectas diuisiones specierum.

Differentia generis diuisione debet esse per se non per accidens. et debent esse opposite quia omnia bona diuisio est per opposita ex primo elementorum. et debent esse proxime et non remote note non ignote. et conuertibiles. i. totaliter ipsum diuisum euacuantes.

Omne aptum ad diuisionem est aptum ad diffinitionem.

Prima oppositio est contradictio.

Negatio non constituit speciem.

Species constituitur negatione que proprio nomine non nuncupatur.

Quotiens diuisio fit per negationem prius debet poni affirmatio.

Si prior diuidens genus fit negatio: tardior fit intellectus rei.

Diuisio reperta ad naturam generis cognoscendam debet deduci potius ad intelligibiliora quam ad ignotiora.

Limita sunt priora infinitis.

Priuationo supponit subiectum aptum naturam et diuisionem positam. negatio vero non.

Quedam proferunt vocabulo habitus. aliqui vocabulo priuationis.

Multotiens diuisio gentium fit per contraria immo fere omnis.

Si esset copia vocabulorum: omnis diffinitio daretur ex duobus terminis: aut si nomina propria posita essent: omnis diuisio esset in genera id est in duo.

Oppositio relatiua nullomodo valet ad diuisionem generis.

Oppositio priuatiua est additionem generis quia priuatio contra habitum quod natura contrarium opponit.

Perior antiquior et magis autentica est diuisio generis in species si non sit nominum indigentia que impedit.

Omnes diuisionem oportet esse sicut et terminum

id est diffinitionem.

Virtus est optimus habitus mentis et corporis.

Idem genus non tantum vna. sed etiam pluribus diuisionibus non tamen subordinatis diuidi potest: ut patet de eodem circulo et etiam de ente.

Sicut participatio speciei plures homines sunt vnus homo ita participatio generis plura animalia sunt vnum animal.

Species informantur differentijs per quas genus diuiditur.

Sola species est diffinibilis.

Exempla faciunt artis diffinendi noticiam clariorē.

Genus in diffinitione est pars: in diuisione totum.

Totum quattuor modis dicitur. scilicet totum continue ut linea aggregatione ut acutum lapidum communitate ut homo animal virtualitate ut anima.

Totum etiam habet alios modos qui possunt ad istos reduci. scilicet totum naturale logicale: totum in loco: in tempore: in modo: et fere quodlibet diuiditur in illa et quibus fit.

Diuisio vocis fit tribus modis: vno modo quando dicitio vel oratio plura significat: alio modo quando non significat plura: sed idem multis modis. alio modo quando dicitio potest nisi sine determinatione aliqua.

Infinium dicitur quadrupliciter. vno modo secundum magnitudinem. alio modo secundum multitudinem. tertio modo secundum speciem. quarto modo secundum tempus siue durationem.

Prolata oratione ambigua potest audiri de veritate sermonis vtriusque sententiam habere: sed prolatam oratione dubitabili non potest.

Prox aut nihil significat: et tunc non est distinguenda: aut significat: et secundum vnam rem: et sic est vox simplex non distinguenda: vel plures res et sic est distinguenda ne filogismo sollicito peccante capiat. respondens. scilicet per equiuocationem.

Ad orationes amphibologicas aliter respondendum est in disputatore largiosa et doctrinali.

Dictio equiuoca distinguitur septem modis scilicet per diffinitionem per additionem que terminat et notat genus: per additionem numeri: per determinationem casus: per determinationem articuli: per orthographiam: et per accentum.

Ratio amphibologica distinguitur quadrupliciter: per additionem: per diminutionem: per diuisionem et per transmutationem.

Aristotelis ex lib. primo peribermintas.